

Η ΧΩΡΙΣ ΟΡΙΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ήταν το καλοκαίρι του 1974.

Τα τουρκικά στρατεύματα εισβάλλουν στην Κύπρο. Και σκορπούν το θάνατο. Στην Μόρφου συμβαίνει ένα συνταρακτικό γεγονός. Τούρκοι στρατιώτες συλλαμβάνουν 15 χριστιανούς. Τους φέρνουν στην αυλή του σπιτιού ενός Ελληνοκυπρίου δασκάλου. Και τους καταδικάζουν σε θάνατο. Ετοιμάζουν τα όπλα. Και στρέφουν τους αιχμαλώτους (άνδρες, γυναίκες, μικρά παιδιά) στον τοίχο. Θρήνος, κλαυθμός, οδυρμός. Τραγικές στιγμές για τους μελλοθανάτους. Περιμένουν μέσα σε κλίμα φόβου και αγωνίας τον Τούρκο αξιωματικό να έλθει και να διατάξει «πυρ».

Στρέφουν τότε το νου τους και την καρδιά τους στην Ελπίδα των Απελπισμένων. Και προσεύχονται όλοι τους θερμά για το τελευταίο τους ταξίδι και ιδιαίτερα ο δάσκαλος: «Θεέ μου, συγχώρεσέ μας και δέξου μας κοντά Σου. Μνήσθητι ημών, Κύριε, εν τη Βασιλεία Σου». Ο Τούρκος αξιωματικός έρχεται. Κοιτάζει τους στρατιώτες του με τα όπλα, κοιτάζει βλοσυρός και τους μελλοθανάτους. Ρίχνει

μια ματιά προς τα πάνω. Μια κληματαριά απλώνεται και σκεπάζει την αυλή. Ζητάει ένα τσαμπί σταφύλι, για να παρατείνει έτσι σκόπιμα την αγωνία των αιχμαλώτων. Παίρνει το τσαμπί. Μα, ενώ ετοιμάζεται να το φάει, ακούγεται δυνατή η φωνή του δασκάλου:

“Μην το φας! Προχτές το ράντισα με φάρμακο. Είναι ισχυρό δηλητήριο! Θα πεθάνεις!”

Ο αξιωματικός μένει άναυδος. Και γεμάτος κατάπληξη ρωτάει:

“Καλά, αφού ξέρεις, ότι σε λίγο θα δώσω διαταγή να σας σκοτώσουν, γιατί δεν με άφησες να το φάω και έτσι να με εκδικηθείς;”

Του απάντησε ο δάσκαλος, με ειρήνη και γαλήνη:

“Είμαι χριστιανός. Και τώρα που πρόκειται να φύγω από τον κόσμο αυτό και να παρουσιασθώ ενώπιον του Θεού, δεν θα ήθελα να βαρύνω την ψυχή μου με μια αμαρτία τόσο βαρεία.”

Ο Τούρκος αξιωματικός συγκλονίζεται, για μια ακόμα φορά. Στρέφεται και λέει στους στρατιώτες του:

“Αν έβρισκα έναν τέτοιο Τούρκο, θα έδινα και τη ζωή μου ακόμα! Μαζέψτε τα όπλα και αφήστε τους ελεύθερους όλους! “

Χρειάζονται σχόλια; Η δύναμη της χριστιανικής αγάπης, είναι ισχυρότερη από τα όπλα. Τα νικάει όλα.

Αρχιμ. Γρηγόριος Λίχας Ι. Μ. Προφήτου Ηλίου Πρεβέζης.

Περιοδικό ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2005, ΤΕΥΧΟΣ 40

Πηγή: inagiounikolaoutouneou.gr